

Svar på høringsnotatet av desember 2015 fra Justis- og beredskapsdepartementet om endringer i utlendingsloven og utlendingsforskriften (innstramminger II).
Høringsuttalelse fra Eva og Gunnar Rogneflåten, Brussel, Belgia

Nei til uthuling av asylretten.

Retten til å søke asyl er nedfelt i artikkel 14 av [Verdenserklæringen om menneskerettighetene](#), som Norge har ratifisert, og den sier at «Enhver har rett til i andre land å søke å ta imot beskyttelse mot forfølgelse».

Utgangspunktet for endringene i utlendingsloven som nå er ute på høring, er den flyktningkrisa som utspiller seg i verden, og som har begynt å angå Norge direkte. Disse lovendringene har som uttalt mål å «stramme inn og gjøre det mindre attraktivt å søke asyl i Norge», og er en oppfølging av Stortingets «asylforlik» av 19.11.2015. Vi mener at departementets forslag til lovendringer er grunnleggende usolidarisk og bygger på mistillit til mennesker som søker asyl. Først og fremst er det IKKE Norge som er i krise, det er det flyktningene som er, derfor mener vi at en del av de konkrete forslagene til innstramminger som blir foreslått i høringsnotatet bør avvises, sekundært utredes nærmere og endres.

Vi avviser dermed premisset for høringsforslaget, som bygger på ideen om at det er nødvendig og riktig å stramme inn Norges asylpolitikk på en slik måte at vi blir «strengest i klassen». Når det gjelder de konkrete forslagene til endringer, er vi bekymret for at grensen vil stenges helt, at flyktninger som trenger beskyttelse ikke får det, at tiltakene vil motvirke integrering og dessuten bryte med våre internasjonale forpliktelser overfor mennesker på flukt. Forslaget går langt utover asylforliket og vil innebære dramatiske endringer av lovverket. Norge vil bli et av de strengeste landene i Europa. Vi mener det er direkte uansvarlig at høringsnotatet bærer preg av hastverksarbeid, bygger på sviktende premisser, at forslaget synes dårlig utredet og at høringsfristen var kun 6 uker og 1 dag, med julehøytid imellom. Et slikt stort og komplisert saksfelt burde utredes nøyere enn dette i en rettsstat som Norge.

Norge er ett av verdens beste land å bo i, og har dermed svært gode forutsetninger for å være med på dugnaden det er å ta imot mennesker som trenger asyl. En mer restriktiv politikk fra Norges side sender et sterkt signal til andre land i Europa. Vi bidrar til å drive fram et kappløp mot bunnen, der landene overgår hverandre i å hindre flyktninger fra å søke asyl. Ekstraordinær og stor tilstrømming oppgis som begrunnelse for innstrammingsforslag, men tallet på asylsøkere må også ses i sammenheng med folketallet generelt. For eksempel kom det omtrent 17 500 asylsøkere til Norge i 2003, dette utgjorde 0,3 prosent av befolkninga. De rundt 30 000 som kom i 2015 utgjorde 0,5 prosent av befolkninga, mens lille Libanon er oppe i rundt 40% av befolkningen som er flyktninger.

Ord er makt. Hvem som uttrykker hva er viktig og setter stemning

Innvandrings- og integreringsminister Sylvi Listhaug har vært ute og snakket om at flyktninger bæres inn i landet på gullstol og kaller asylsøkere for lykkejegere. Fra en minister som har ansvaret for integrering er dette svært sterke ord, og bidrar dessverre til en stemning som setter svake grupper opp mot hverandre, oppmuntrer til misunnelse og fremmedhat.

For Norges vedkommende kan formidlingen legge vekt på at den innvandringen vi i dag tror vil komme fra Syria vil koste oss 430 milliarder kroner, eller vi kan presentere kostnadene som 53 øre per dag for hver av oss. Tidshorisonten for begge regnestykker er resten av århundret, ifølge Lars Østby i SSB.

Canadas statsminister, Justin Trudeau, forventer også at asylsøkerne skal bidra, men han bruker ord som «welcome home» og «You're safe now», og med den måten å ta imot folk på, så lover de å leve "the Canadian way".

<https://www.youtube.com/watch?v=qJaR3mKi5wQ>

Hvordan vi snakker om flyktningene, vil virke inn på hvordan vi som samfunn vil klare å løse oppgavene. Innvandrings- og integreringsminister Listhaug fokuserer på å skremme oss med hvor vanskelig dette kan bli. Finansminister Jensen «forstår folks bekymring» og oppfordrer kommunene til å si nei til å integrere flyktningene. Statsminister Solberg, derimot, bruker helt andre ord og maner til dugnad. Dessverre synes det som om det er FrP og deres språkbruk som får mest gjennomslag (i alle fall i kommentarfeltene i SoMe).

Som NTL IMDi noterer vi oss begrepsbruken i selve høringsnotatet. Det vises til ankomst av asylsøkere i 2015 og at dette har satt utlendingsforvaltningen og mottakssystemet under press. Vi etterlyser hvordan departementet ser på flyktningene som er under press. Ankomster av asylsøkere til naboland til konflikter og til Europa skyldes krig og konflikter. Det blir ikke slutt på fluktsituasjoner selv om Norge strammer inn, eller som de skriver «...tilbøyeligheten til å velge Norge framfor andre land.» Eller bruken av «tilstrømmingen av asylsøkere» i stedet for ankomster av asylsøkere. I Midt-Østen, Pakistan, Kenya kan vi kanskje bruke et slikt begrep – men 30 000 til Norge er en svært liten andel av de ca. 30 millioner mennesker på flukt utenfor hjemlandet. I tillegg er det også ca. 30 millioner på flukt internt i hjemlandet. Departementet har også vondt av at enkelte flyktninger i Norge – som risikerer livet ved å reise hjem – «nyter godt av de særfordeler...» de har rett på som flyktninger i Norge. Hvor mange er det som får slike særfordeler – og hvilket omfang har det?

Barn alene på flukt – EMA – Enslige mindreårige asylsøkere

Barn alene på flukt er en av de mest sårbare flyktningene. Foreldrenes eller foresattes vurdering av at de ikke kan gi tilstrekkelig trygghet og omsorg men heller sende barnet fra seg og ut av landet, er en sterk påminnelse av hva krig og konflikter fører til. Det er ikke slik departementet skriver at de er «ankerbarn» (for foreldre som kommer etter).

Det er svært få som opplever gjenforening med sine foreldre – selv med dagens regelverk.

At enslige mindreårige asylsøkere ikke skal få realitetsbehandlet sin asylsøknad mens de er barn og at de heller kanskje ikke skal få ha en advokat med spesialkompetanse på asylfeltet, anser vi som uhørt. Den usikkerhet som disse barna opplever i sin asyltilværelse vil departementet forsterke. Den kjennskap forskere, omsorgsarbeidere, barnevern og helsearbeidere har til denne gruppa, tilsier økt trygghet, god omsorg og forutsigbarhet. Vi vurderer at årsaken til flukt ikke endres ved innstramminger i Norge. Hvor skal enslige mindreårige barn på flukt ta veien?

Vi viser til departementets setning «...en generell innstramming (vil) gi økt motivasjon til integrering.» Nei – integrering i det norske samfunnet er å sikre at flyktninger reelt kan ta del i de rettigheter og plikter som gjelder i Norge. Det er et allment ønske hos flyktninger å gjenoppta det aktive livet og de roller de hadde før flukten.

Ankerbarn.

Høringsnotatet henviser til en Unicef-undersøkelse fra 2010, og utleder av den begrepet «ankerbarn». Unicefundersøkelsen intervjuet 20 enslige mindreårige asylsøkere (EMA) i 2009, som flyktet fra Afghanistan til England og Norge. Den uttrykker selv at dette er et svært lite utvalg som ikke var representativt, men basert på hvem som var tilgjengelig for intervju. I Norge har Silje Vatne Pettersen i SSB sine undersøkelser vist at noen enslige mindreårige asylsøkere som fikk oppholdstillatelse i Norge har fått familiegjenforening. Det gjaldt veldig få, kun 4 prosent i perioden 1996-2005, og i de fleste tilfellene var det mor som kom etter. Så her foreslår regjeringen lover basert på myter, stigmatisering og skremsler.

Asylforliket

19. november 2015 ble Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre enige om et asylforlik. Dette forliket har konsekvenser for lovanvendelse og har allerede medført at folk som sannsynligvis ville fått innvilget asyl har blitt snudd på grensa, og at Norge har måttet ta tilbake asylsøkere fra Russland. Dette er et komplekst saksfelt, som bør utredes grundig og ikke vedtas etter asylpanikk.

Utdrag fra asylforliket av 19.11.2015 vi ønsker å kommentere.

«Stortinget ber regjeringen vurdere endring i forskrift til utlendingsloven for å redusere anketiden fra tre uker, for søkere som åpenbart ikke har beskyttelsesbehov.»

Kommentar: Her har Stortinget bedt om å endre regler, fra tre uker, men ikke sagt noe om hva det skal endres til. Regjeringa har lagt opp til 1 (!) uke, noe som gjør det omtrent umuliggjør å fremsette en anke sammen med sin advokat.

«Vurdere sentrale sider ved norsk utlendingslovgivning og gjennomgå norsk praksis der Norge har en annen vurdering av beskyttelsesbehovet for ulike nasjonaliteter sammenlignet med praksis i land det er naturlig å sammenligne oss med. Regjeringen bes fortløpende vurdere forslag til lovendringer, forskriftsendringer og justere aktuelle instruksjoner med sikte på å oppnå innstramminger.»

Kommentar: Her har Stortinget lagt opp til at Norge skal være den strengeste i klassen. Med en minister fra FrP som tydeligvis tolker dette på strengest mulig måte, har de andre avtalepartiene gitt carte Blanche til en nedadgående spiral.

«4. Suspendere utlendingsforskriften § 8-2 inntil videre. (15-månedersregelen). Under opphold i asylmottak må det tas særlig hensyn til barnas behov, samt legge til rette for språkopplæring, egenaktivisering, og mulighet for å gjøre arbeidsoppgaver i tilknytning til asylmottaket.»

https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2009-10-15-1286/KAPITTEL_8#KAPITTEL_8

Kommentar: Denne forskriften er for å sikre kontinuitet for den enkelte asylsøker, mens Stortinget her kun har sett på arbeidsmengde for saksbehandlere. Stortinget burde ha gitt en dato for når det skal være på plass et tilstrekkelig mottaksapparat.

«6. Sørge for at nivået på ytelsene til asylsøkere skal være av en slik art at Norge ikke fremstår som økonomisk attraktiv i forhold til sammenlignbare europeiske land. Disse vurderingene må skje fortløpende. Det bør iverksettes nødvendige tiltak for å hindre misbruk av ordningene.

Regjeringen bes vurdere ordninger for i størst mulig grad erstatte kontantytelser med en ordning der asylsøkerne får betalingskort (elektronisk som bankkort) som kan innløses i butikker for kjøp av mat og klær. Det er viktig at det lages ordninger som forhindrer at asylsøkerne blir presset til å betale gjeld til menneskesmuglere istedenfor å kjøpe mat.»

Kommentar: Å gi asylsøkere noen få kroner dagen kan ikke være å framstå som attraktivt. Her igjen er det skremsel og stigmatisering som gjelder. Intensjonen med å gjøre det vanskeligere med å sende penger ut av landet til menneskesmuglere er en ting, men å gi asylsøkere egne «bonger», eller matkort kommer nok til å koste mer enn det saker. Både er det stigmatiserende, for ikke å si at det kommer til å medføre masse byråkrati. Det gir også assosiasjoner til rasjoneringskort fra krigen. Her må det utredes mer.

«18. Internasjonale konvensjoner er mindre tilpasset dagens situasjon enn den tid da de ble skrevet. For at både det internasjonale samfunnet og Norge skal være best mulig rustet til å håndtere store migrasjonsbølger, ber Stortinget regjeringen om å ta et internasjonalt initiativ til en gjennomgang av internasjonale konvensjoner, for at disse i bedre grad kan tilpasses vår tids flyktningsituasjon.»

Kommentar: Det er en påstand at de internasjonale konvensjonene ikke er tilpasset dagens flyktningsituasjon. Det er bare det at flyktingene har vært i andre deler av verden og ikke banken på vår dør i så stor grad tidligere. Internasjonale konvensjoner er vanskelige å få på plass. Det mye hardt diplomati som gir grunnlaget for konvensjonene, tar lang tid og har mange kompromisser i seg. Her har Stortinget fått asylpanikk og ikke sett hva dette kan føre til. Dersom et bedrestilt land som Norge ønsker å endre konvensjoner fordi vi ikke er villige til å ta vår del av det internasjonale ansvaret, så kan fort dette slå tilbake på vårt internasjonale omdømme.

Departementet foreslår å endre introduksjonsloven slik at personer mellom 55 og 67 år også får plikt til å delta i opplæring i norsk og samfunnskunnskap etter introduksjonsloven § 17 første ledd.

Kommentar: Skulle bare mangle. ALLE må få både norsk- og samfunnsfagsopplæring.

Utlendingsloven § 32 første ledd bokstav d) gir adgang til å nekte realitetsbehandling dersom søkeren «har reist til riket etter å ha hatt opphold i en stat eller et område hvor utlendingen ikke var forfulgt.» Denne bestemmelsen hadde tidligere et tillegg om at utlendingen, for å kunne returneres til trygt tredjeland, i tillegg skulle være sikret behandling av søknad om beskyttelse der. Dette tilleggsvilkåret, knyttet til utlendingens asylbehandling i det trygge tredjelandet utlendingen kommer til Norge fra, ble fjernet ved lov 20. november 2015 nr. 94.

Kommentar: Dette har Norge allerede blitt kritisert for, så vi bør utrede nærmere hvordan dette skal praktiseres, og slik at ikke flyktningene blir kasteballer i systemet.

[Forslag til endring i utlendingsloven og utlendingsforskriften \(innstramminger II\)](#)

«6.1.4 Forslag til lov- og forskriftsendring

§ 28 skal lyde:

§ 28 Oppholdstillatelse som flyktning En utlending som er i riket eller på norsk grense, skal etter søknad anerkjennes som flyktning dersom utlendingen har en velbegrunnet frykt for forfølgelse på grunn av etnisitet, avstamning, hudfarge, religion, nasjonalitet, medlemskap i en spesiell sosial gruppe eller på grunn av politisk oppfatning, og er ute av stand til, eller på grunn av slik frykt er uvillig til, å påberope seg sitt hjemlands beskyttelse, jf. flyktningkonvensjonen 28. juli 1951 artikkel 1 A og protokoll 31. januar 1967. En utlending som anerkjennes som flyktning etter første ledd, har rett til oppholdstillatelse.»

Kommentar: Her er følgende setning fra nåværende lov tatt bort:

«Ved vurdering etter første ledd skal det tas hensyn til om søkeren er barn.»

Denne setningen må inn igjen.

Endring av Utlendingsloven § 9 om visumfrihet for asylsøkere

Regjeringen foreslår i praksis å stenge grensene til Norge dersom man innfører visumplikt for alle asylsøkere som kan nektes realitetsbehandling. Bare de som ankommer med fly, eller på annet vis klarer å lure seg over grensen, vil kunne få tilgang til å søke om beskyttelse i Norge. Ikke bare er forslaget direkte usolidarisk mot våre naboland, men det er også mest sannsynlig brudd med Schengen-avtalen og med folkeretten dersom det innføres som en generell regel.

Det er dessuten svært urovekkende at det foreslås å gi polititjenestemenn vedtaksrett, at vedtaket kun skal forkynnes muntlig og at det dermed ikke blir noen adgang til å påklage vedtaket. Polititjenestemenn har ingen kompetanse til å gjøre de asylfaglige vurderingene som kreves, f.eks. om søkeren tilhører bestemte kategorier som gjør at saken skal unntas Dublin-prosedyre, eller om saker skal tas til realitetsbehandling på grunn av det absolutte vernet mot retur (non-refoulement). Dette vil innebære en alvorlig svekkelse av asylsøkeres rettssikkerhet, og Norge vil legge seg på en linje som er langt strengere enn nabolandene våre.

Forslag til lovendring (jamfør 8.3.4, Villkår om selvforsørgeelse)

Regjeringa foreslår å kreve tre år i jobb før det kan gis permanent oppholdstillatelse. Fram til nå har alle flyktninger kunnet søke om permanent opphold etter tre år, så lenge de har gjennomført obligatorisk norskundervisning. Nå foreslår regjeringa at mennesker som søker permanent opphold må ha vært i jobb og vært selvforsørget i minst tre år, og det blir først mulig å søke permanent opphold etter minst fem år i landet. Under halvparten av flyktningene i Norge oppfyller dette kravet. Kvinnelige flyktninger er mindre sysselsatt enn menn og vil dermed rammes hardest. Kravet kan føre til at mennesker som har blitt syke eller har mista jobben, ikke vil få permanent oppholdstillatelse, mens de som er bedre økonomisk stilt vil få det, fordi de kan forsørge seg av sin formue.

Innføring av midlertidige tillatelser

Det foreslås å innføre en hjemmel om å kunne gi midlertidige tillatelser på inntil to år, uten rett til familiegjengeforening, uten at det danner grunnlag for permanent opphold og uten klagerett. Hjemmelen skal ifølge forslaget kun brukes i situasjoner hvor presset på utlendingsmyndighetene grunnet store ankomster er så stort at det skaper problemer for saksbehandlingen. Disse tillatelsene hensetter asylsøkere i en rettighetssvak situasjon med kontinuerlig utrygghet, med dagens saksbehandlingstider vil dette kunne dreie seg om flere år. Dette vil virke sterkt integreringshemmende og det viser liten respekt for menneskeverd å sette mennesker på vent på den måten. Fordi mange som kommer til Norge har rett til å fortsette å være her vil det også medføre en unødvendig ekstra runde med tillatelser.

Fornytt beskyttelsesvurdering ved fylte 18 år for enslige mindreårige asylsøkere, EMA

Enslige mindreårige asylsøkere har tidligere som regel fått bli, men nå foreslår regjeringa at disse på generelt grunnlag skal gis midlertidig beskyttelse fram til de er 18 år. Da skal det foretas en ny vurdering av deres beskyttelsesbehov. Regjeringa begrunner forslaget med teorien om ankerbarn, altså at familier sender et barn i forveien for at de selv skal få opphold gjennom familiegjengeforening, noe som vi har sett ikke stemmer. Av erfaring vet vi at å utsette barn for denne midlertidigheten er en trussel mot deres helse og utvikling. Det nasjonale mottaket i Salhus utenfor Bergen ble opprettet høsten 2009 for å ta imot enslige mindreårige asylsøkere mellom 16 og 18 år. Barna hadde fått midlertidig opphold og skulle forberedes på retur da de fylte 18. Midlertidigheten gjorde at barna ikke var motivert for aktiviteter, og tilværelsen ble meningsløs for dem. Mottaksansatte rapporterte om at barna hadde søvnproblemer, konsentrasjonsvansker, angst og drev selvskading. (Se også høringssvaret til Bergen kommune og Sverre Varvin, professor i psykisk helsearbeid ved Høgskolen i Oslo).

Endringer i reglene om familiegjengeforening - forslag om utvidelse av underholdskravet

Regjeringa vil fjerne unntaket fra underholdskravet for de som får opphold etter utlendingsloven § 28 (asyl), slik at også flyktninger og personer som får subsidiær

beskyttelse må oppfylle underholdskravet og vilkåret om ikke å ha fått sosialhjelp det siste året. Den foreslåtte utvidelsen av underholdskravet straffer også de som har helseplager etter å ha gjennomlevd forfølgelse og undertrykking, og som kan ha ekstra utfordringer med å komme i arbeid og stå i en jobb. Forslaget kan dermed føre til at mennesker som har overlevd tortur og andre traumatiske erfaringer mister muligheten til å gjenforenes med familien. Unntaket fra underholdskravet var nettopp ment å sikre retten til familieliv for forfulgte mennesker, slik at de ikke blir straffet for langtidsvirkningene av skader som andre har påført dem.

Forslaget legger også opp til å øke inntektskravet til lønnstrinn 24 i statens lønnsregulativ (per i dag 305 200 kroner i året). Dette vil undergrave retten til familieliv for en gruppe som ofte vil være lavtlønte når de etablerer seg i arbeidslivet. Lavtlønte vil generelt tape på dette forslaget, for eksempel må ufaglærte i kommunen jobbe ti år i full stilling for å oppnå et lønnsnivå som oppfyller det skjerpa underholdskravet. Mange med asyl- og flyktningebakgrunn har et sterkt ønske om å jobbe, men har vansker med å få innpass på et arbeidsmarked som er preget av diskriminering. Vi mener at retten til å leve i Norge med ens ektefelle og barn ikke skal avgjøres av hva slags privatøkonomi man har. Der kvinner er referansepersoner ved familiegjennforening vil de rammes spesielt av det utvidede underholdskravet. Kvinner som gruppe tjener i snitt mindre enn menn og arbeider oftere deltid, og har dermed dårligere forutsetninger for å oppnå en inntekt som fyller det skjerpa underholdskravet regjeringa foreslår.

Forslag om innføring av krav om fire års arbeid eller utdanning i Norge ved familiegjennforening

Regjeringa foreslår å innføre krav om fire års arbeid eller utdanning i Norge, bolig og permanent oppholdstillatelse før man kan søke om familiegjennforening. Å gjøre det vanskeligere for foreldre og barn å bli gjenforent er både umenneskelig og til hinder for integrering. Hvem klarer å konsentrere seg om å lære norsk, få seg en jobb og bli en del av samfunnet hvis man går rundt med en konstant frykt for sikkerheten til barn og ektefelle?

I likhet med utvidelsen av underholdskravet vil også dette forslaget legge stein til byrden for mennesker som har gjennomlevd tortur og annen grusom, umenneskelig og nedverdiggende behandling, noe som ikke kan sies å forenkle integreringsprosessen for den enkelte. En del vil ha helseplager som følge av disse erfaringene, og det er urimelig å forvente at alle som er i denne situasjonen likevel skal delta fullt ut i arbeid og utdanning som er dårlig tilpasset den enkeltes behov. Vi mener at klassebakgrunn, kjønn og livssituasjon, helsetilstand og språk påvirker om den enkelte kan «sysselsette seg på egenhånd gjennom arbeid eller utdanning, eller eventuelt gjennom kvalifiseringstiltak» i to år etter introduksjonsprogrammet. Ikke alle har like forutsetninger for å oppfylle dette kravet i et klassesdelt og diskriminerende samfunn.

Forslagene som strammer inn muligheten til at flyktninger gjenforenes med sine familier har allerede fått skarp kritikk av FNs høykommissær for flyktninger, og de har varslet at de vil medføre brudd på folkerettslige forpliktelser. Det er alvorlig. UDIs direktør mener dessuten forslaget ikke vil hemme innvandringen til Norge, men heller føre til at flere mennesker, koner og barn, mødre og søstre, må legge ut på den farlige ferden over Middelhavet. NOAS har advart om at dersom forslaget gjennomføres vil Norge ha Europas strengeste asylopolitikk.

Oppheving av vilkåret om rimelighet ved henvisning til internflukt i utlendingsloven § 28 femte ledd

Regjeringen vil fjerne kravet om at det ikke må være urimelig å henvise til internflukt, det vil si dersom en flyktning med et anerkjent behov for beskyttelse kan søke tilflukt i en trygg del av hjemlandet. Nå er kravet for å gjøre slike vedtak at internfluktalternativet må være trygt, tilgjengelig og altså rimelig. For det første vil et slikt forslag føre til en økning i antall internt fordrevne, noe UNHCR og verdenssamfunnet forsøker å jobbe for å motvirke. Forslaget betyr konkret at personer vil henvises til det som kanskje er ulevelige kår, uten nettverk eller familie i en annen del av hjemlandet, i en tilværelse som internt fordreven, ofte for mange år framover. Dermed vil det også være en stor sannsynlighet for at mange vil tvinges til ny flukt.

UNHCR ser på rimelighetsvilkåret som en del av Flyktningkonvensjonen. Forslaget innebærer dermed et brudd med folkeretten i seg selv. Norge har allerede en svært streng internfluktpraksis, dersom dette forslaget vedtas vil vi bli de strengeste i Europa.

Asylinstituttet fungerer ikke i Russland. Det har store svakheter. De har betydelige problemer med å håndtere mennesker som faktisk trenger beskyttelse. Vi er ganske enkelt ikke enig i at man kan anse Russland som et trygt land for personer som trenger beskyttelse

Vincent Cochetel, europasjef i UNHCR til NTB, januar 2016

Til slutt vil vi sitere Oslo biskop Kvarmes sluttord fra sin høringsuttalelse:

«Oslo biskop ønsker et regelverk som gir ethvert menneske rettsikkerhet, og som følger internasjonale konvensjoner. Når det er tvil om hvilke rettigheter et menneske har, ønsker vi fra kirkens side at samfunnet kan gjenspeile vårt dypeste anliggende, som er å vise barmhjertighet.»

Høringssvar vi støtter (som ligger ute per 08.02.2016):

[Bergen kommune - Komite for helse og sosial](#)

[Den norske kirkes presteforening](#)

[Grenseløs kjærlighet - norsk organisasjon for familiejenforening](#)

[Grethe G Fossum](#)

[Guro Sibeko](#)

[Høgskolen i Oslo og Akershus](#)

[Høgskolen i Oslo og Akershus - Fakultet for samfunnsfag - Institutt for sosialfag](#)

[Kari Elisabeth Thomassen](#)

[Kirkens Bymisjon](#)

[Landsforbundet for psykisk utviklingshemmede og pårørende \(LUPE\)](#)

[Maren Monclair Pedersen](#)

[Møre biskop](#)

[NILS H. HYBERTSEN](#)
[Norges KFUK-KFUM](#)
[Norsk Råd for Misjon og Evangelisering](#)
[NTL IMDi](#)
[Oslo biskop](#)
[Statistisk sentralbyrå](#)
[Stjørdal Arbeiderlag](#)
[Sør Hålogaland biskop](#)
[Tonje-Kristin Bones Rustad](#)
[Torbjørn Navelsaker](#)
[Åse Klundelien.pdf \[PDF - 123KB\]](#)

Kilder:

Asylforliket. Stortinget 19.11.2015
<http://arbeiderpartiet.no/file/download/8558/129382/file/Tiltak%20for%20%c3%a5%20m%c3%b8te%20flyktningkrisen.pdf>

Boland, Kerry: Children on the Move. January 2010: Unicef.
http://www.unicef.org/infobycountry/files/Book_children_on_the_move.pdf

Mørch, Willy Tore og Magne Raundalen: Barn som middel til å nå politiske mål. Blogg 02.02.2016. http://willytoremorch.blogg.no/1454452149_barn_som_middel_til_.html

Pettersen, Silje Vatne: Enslige mindreårige asylsøkere med opp holdstillatelse Foreldre kommer sjelden etter. Samfunnsspeilet nr. 2 2008.
<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/foreldre-kommer-sjelden-etter>

Thinn, Ida Jørgensen: Spørsmål og svar: FNs kritikk av Norges asylreturer. 27.01.2016

Østby, Lars: Flyktninger i Norge. 18.12.2015. <http://ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/flyktninger-i-norge>.

Brussel, 08.02.2016
Eva Rogneflåten